

עדיאל מיונת

ע - עיקר וטפל

אין לי מה להכביר ולהוסיף פה על אלפי המילים שנאמרו עליך, על האדם הצרכי שהיית ועל כמה ידעת לברור מה עיקר בחיים.

תמיד ניסתי לדבוק במה שאתה חושב כי ידעתי שנה כנראה הדבר הנכון. כשאכלנו משהו, ולך היה טעים, אז ידעתי שבאמת זה כנראה טעים. כשהסכמת איתי שכיף לעשות משהו, אז ידעתי שנה דבר שבאמת נכון היה לעשות אותו, כי אכילתו צדי נהנה מזה.

וכשהיית מסכים עם משהו שעשיתי או עם משהו שאמרתי, הרגשתי שנה, יש לי את חותם - המלך של צדי וכנראה שאני בסדר.

אם היית בא להתייצג איתי על משהו שחקתי אותה האחות הגדולה "הקולאית" אבל בתוק תוכי הרגשתי בצננים והתאמתני כל כך לא לפעל ולתת לך את הצצה הכי טובה. כנראה שבצב ניסיתי לדמיין מה אתה היית עושה.

אני חייבת להודות שקצת יהיה לי קשה עכשיו כל פעם לנסות ולנחש מה תמיד על כל דבר ומהי בצב הדרך הנכונה ללכת בה.

ד - דברים קטנים

טוב, חברים שלק סיפרו קצת על השנינויות שלק והגדיחות היא נמארות, אבל הם לא מכירים אותך כיף קטן בן 4 שבמקום סנדוויץ מבקש לאכול "כריק, בבקשה."

או כיף בן 5 שרג עם אבא ו-MOM וכדי להצניס אותם מתקשר מול הפרצוף ההמום של כולנו למטרה, מחייט 100, ומודיע לשוטר התורן "שקא ואמא מתעללים בקי."

וכבר בידי 13 היתה לך הציה עם אנשי בטחון. הפעם כשטסנו לחו"ל וצמדנו מול הספקטור של אל על, כולנו הנהנו בציינתנות טיפסית לפאלות שלו, שחזרות על עצמן ונראות ממיילא חסרות משמעות, אבל כשהוא שלק אותך אם מישהו נתן לנו משהו להעביר היית חייב לענות לו "לא, שום דבר, חוץ מהחביבה שאחמד נתן לי."

י - ימי הולדת

צדי חיים לא היה קונה מתנות בזמן. ולא כי זה לא היה חשוב לו.
להיפק. הוא בחיים לא היה מוכן לקנות סתם מתנה נחמדה, להפך
אני בעד שימח את נשתי. הוא היה חייב מתנה מיוחדת עם צרכ
כלשהו. מתנה שמתיאמה בדיוק לבעל השמחה. לכן היה לוקח לו
חודשים לפחור ולהחליט. ואם לא היתה מציצה המתנה ממנו, או שהיא
היתה מציצה סתם באמצע אינה יום חול. ואז כמובן, שזו היתה תמיד
מתנה כל-כך מרעשת, ובמיוחד מהסיבה שהיה ברור שהוא כל כך
הסקיץ בלמצוא אותה.

בעצם באינה טיף 26 ו-13 כנראה, קיבלתי ממנו את הספר- הנביא .
הספר מתאר את הנביא צומד מול צמו, ומספיר להם על נבלאות
החיים. העצם שאף את הנביא מה לו אהבה, נישואין, כאב, שמחה,
אמונה וכו' והנביא מרביץ את משנתו. בעצ' האחרון הנביא מתבקש
לספר על המוות. (צ' 75)

ומהו למוות, אם לא להיות ערום ברוח ולהמס אל תוך השמש?
ומהו לחדל מנשם, אם לא שחרור הנשמה ממוסרותיה
רק עת תלגם מנהר הדממה, תוכל לשיר באמת
ועת יחזר גופך אל חיק האדמה -
רק אז תחולל.

באופן מפתיע, לדעתי, הנביא מתאר זאת כחוויה בה האדם בעצם
משתחרר מכבלי הצולט הזה ומשתחרר באושר שם במקום האחר.
וככה אני מבקשת לראות אותך, צדי.

את כבר הזכרתי ימי הולדת, אז בעצם הראשונה שהבאת לנו משהו
בזמן, היה לפני שטסת למדגסקר. טסת בספטמבר, ומלא בחשבה
ואהבה דאגת לי ולעלצד (שנולדנו באוקטובר ונובמבר) מראש. אז לי
החלפת באופניי צמיים, אני הרעשתי שקיבלתי אופניי חדשים, אפף
אתה עם הפרפקציוניזם שלך, רצית לתקן לי את כל האופניי, ולא
ממש הספקת, אז כמובן שאמרת לי שהמתנה יצאה צלובה, וזה לא מה
שהתכוונת.

ולעלצד עם דאגת. בקשת ממני לקנות את הספר חולית ונתת לי
הקדשה שאני אכתוב עבורו לתוך הספר. כל כך התרעשתי שאתה סומך
עלי ושאי חלק ממשהו שאתה מכין עבור עלצד. את ההתרעשות של
לעלצד על כך ששפת עליו מראש, אני בכלל לא יכולה לתאר.

א - אני ואתה

טוב, ברור שאני לא יכולה לספר על 24 שנים של חיים לצד אח אהוב, אהוב, מקסים, מושלם. כל החברים שלי יכולים לספר כמה לא הפסקתי להעריץ אותך (ואם את גלעד ואור, כמוסן), ופניה האחרונה כשהיו שאלים אותי למה אין לי חברה הייתי צונה בפשטות שנה בעלל שאני לא מוצאת מישהו כמו האחים שלי.

החוויה הכי חזקה בחיי היא קצרים היתה הטיוף האחרון שלי למזרח. למזלי הגדול, חצי מהטיוף היה איתך. אתה לא יודע כמה התרשמתי כשהבנתי שאת מוכן לטיוף איתי. ידעתי מראש שאיתך הכי כיף לטיוף. ואכן, לטיוף איתך זה הדבר האמיתי. אני מודה לאאלוהים ועל כל דקה שהיתה לי במחציתך שם.

אף פעם לא הבנתי למה אתה דואג לצולע יותר ממה שאתה דואג לאחותך. תמיד הייתי צוחקת עליך שאתה מתקלח פעם ביומיים, והיית טוען שאני זאת שמצליחה עם 2 מקלחות ביום, והרי אין מיט בארץ. אפילו בתאילנד ירדת עלי עם המקלחות וכשהתעצבנתי עליך שאנחנו במדינה עם מיט, היית מסביר לי בחיוך שזו בעיה כאלף-צולמית.....

אנשים לא יודעים, אבל מתחת לכיור שלך היית דרך קבע שם דלי, בוח את הצנרת ואוסף את מי הכיור צ"מ להשקות את היונה.

בסופו השיבצה, הדבר שרמס לי להיות מאושרת, אם אפשר לקרוא לזה במילה כזאת, זאת הידיעה שלמשה באמת הכרתי אותך ובאמת היית קרוב אלי. הייתי בטוחה שדרך החברים שלך אני אגלה עדי שאת שאני לא מכירה, ובצטט גיליתי שאף אחד לא חידש לי כלום, ושבורכתי באישה אוסן, כי באמת הספקנו לחלוק חיים בוארים יחד ולחיות חברים טובים, עם צולע משותף, אפילו הבנתי מפיסות מידע שאספתי מחברים שלך, שדיברת עלי טובות ותאמין לי לא יכולתי לבקש ממחאה גדולה מזה.

ל - להאזין

מצדו למדתי איך להאזין. קודם כל להאזין לפני אדם. עדי היה יושב ומקשיב בלב שלם ופתוח לכל אחד, לכל דעה לכל בקורת. באלף זה תמיד השתכנעתי כל כך בקלות מהדעות שלו, כי תמיד ידעתי שאת הדעה שלו הוא ביסס אחרי שהוא הקשיב לשלי, לשל אחרים, קל והחליט.

מצדו גם למדתי להאזין למוסיקה, תמיד בנסיצות הוא היה אומר לי שאני חייבת לשמוע איזה דיסק יפה, שם לי מתי כספי, ואני הייתי חוסכת דכאון כבר מהתו הראשון ומיד מוציאה את זה ושמה איזה מדונה או שלמה ארצי להרצא. עדי לימד אותי להקשיב למילים וצכשו יותר מתמיד אני מאזינה ומקשיבה.

אי שם עמוק בתוך תוכנו
טמונים קולות וזכרונות
מראות רבים שכבר שכחנו,
ספרי פלאים ומנגינות

כל זכרונות ימים ימימה
החלומות הראשונים,
וכל מילה של אבא, אמא
שנאמרה לפני שנים.

עולם מופלא של ילדותינו,
רדום בפנים, בצל- צלילים
אתנו הוא עד יום מותנו,
חבוי בתוך תילי - מילים

ולפעמים שריד של ריח,
או צליל מוכר, או קצה מילה
משיב עליך גן פורח
מחזיר אל קו ההתחלה

ושב אתה חולם כילד,
ושוב אתה תמיד כמו אז
אתה נזכר בכל התכלת
הכל נשמר דבר לא גז

אי שם עמוק בתוך תוכנו
טמונים קולות וזכרונות
מראות רבים שכבר שכחנו,
ספרי פלאים ומנגינות